

خط بَلَدِه ايماندارایِ عِبرانی

پیشگفتار

ای خط بَلَدِه مسیحیایِ عِبرانی نوشته شده که بخاطرِ نَدَشْتونِ فِهمِ دُرُستِ دَ بارِه مقام و کارِ عیسیٰ مسیحِ دَ حالِ پس رفتو دَ دینِ سابقِ خُو بُود. امزی خاطرِ نوشته کُنْدِه امزی خط بیان کده مُوگیه که عیسیٰ مسیح واقعاً از طرفِ خُدا آمده و بَلَدِه ازی که اونا ره تشویق کُنه که دَ ایمان خُو ثابت بُمْنه، اینی مطلب ها ره بطورِ واضح بیان مونه:

۱- عیسیٰ از اَزَل تا اَبَد باچه خُدا آسته و از تمامِ اَنبیا و ملایکه ها و مُوسیٰ کده مقام شی باله یه.

۲- عیسیٰ دَ وسیله خُدا دَ عنوانِ پیشوایِ اَبَدی تعیین شده و مقام شی از پیشوایونِ بَنی اسرائیل کده باله آسته.

۳- عیسیٰ ایماندارا ره از گناه، ترس و مرگِ اَبَدی نجات میدیه و بحیثِ پیشوایِ بزرگ، نجاتِ حقیقی ره بَلَدِه ازوا مَهیا موكنه که قُرْبانِی ها و مراسمِ شریعت تنها سایه امزی

نجاتِ حقیقی و بزرگ آسته.

نوشته کُننده دَ فصلِ ۱۱ از شخصیت های مشهورِ بنی اسرائیل نام میگیره و دَ باره ایمانِ ازوا توره گفته از خاِنده ها درخاست مونه که دَ ایمان خُو دَ عیسیٰ مسیح مُستحکم بُمَنه. دَ فصلِ ۱۲ تاکید مونه که امکانِ دره سختی و رنج-و-عذاب اونا ره گرفتار کُنه، ولے اونا ره تشویق مونه که تا آخر وفادار باقی بُمَنه و چیم اُمید ازوا سُون عیسیٰ مسیح بَشه. ای خط قد توره های نصیحت_آمیز و اخطارِ آخر موشه.

فهرستِ عنوانها

بزرگی مسیح نسبت دَ ملایکه ها (فصلِ ۱ آیه ۱)

نجاتِ بزرگ (۱:۲)

پیشوای ایمان مو (۵:۲)

بزرگی مسیح نسبت دَ موسیٰ (۱:۳)

خبردار کدو دَ ضدِ بے ایمانی (۷:۳)

آرامشِ قومِ خُدا (۱:۴)

عیسیٰ پیشوای بزرگِ باعظمت (۱۴:۴)

خطرِ دُوری از خُدا (۱۱:۵)

یقین دَ وعده خُدا (۱۳:۶)

دَ باره ملکِ صدق (۱:۷)

عیسیٰ مِثْلِ مَلْکِی صِدْقِ (۱۱:۷)

پیشوای بزرگِ عَهْدِ نَوِ (۱:۸)

عِبَادَتِ دَ خَیْمِهٖ زَمِیْنِی (۱:۹)

خُونِ مَسِیْحِ (۱۱:۹)

قُرْبَانِی مَسِیْحِ یَگِ دَفْعِهٖ وَ بَلَدِهٖ هَمِیْشِهٖ (۱:۱۰)

ثَابِتِ قَدَمِ مَنَدُو دَ اَیْمَانِ (۱۹:۱۰)

مَعْنِیٰ وَ قُدْرَتِ اَیْمَانِ (۱:۱۱)

تَحْمَلِ وَ بُرْدْبَارِی (۱:۱۲)

بَاخْبَرِ کَدُو دَ بَارِهٖ پَسِ رَفْتُو سُونِ گُناهِ (۱۴:۱۲)

نَصِیْحَتِ هَايِ اٰخِرِی (۱:۱۳)

بزرگی مسیح نسبت د ملائکه ها

۱ دَ زَمَانِ قَدِیْمِ خُدا دَ طَرِیْقِهٖ هَايِ کَلُو وَ مُخْتَلِفِ دَ وَسِیْلِهٖ اَنْبِیَا قَدِ بَابِهٖ کَلُونَايِ مَوِ تَوْرِهٖ
گُفت، ۲ مَگَم دَ اَمَزِی رُوْزَايِ اٰخِرِ دَ وَسِیْلِهٖ بَاچِهٖ خُو قَدِ اَزْمُو تَوْرِهٖ گُفت، دَ وَسِیْلِهٖ بَاچِهٖ کِهٖ اُو
رِهٖ وَارِثِ تَمَامِ چِیْزَا قَرَارِ دَدِ وَ دَ وَسِیْلِهٖ اَزُو تَمَامِ عَالَمِ رِهٖ اَسْتِ کَدِ.

۳ اُو نُورِ جَلَالِ خُدا وَ نِشَانِ دِهِنْدِهٖ ذَاتِ خُدا اَسْتِهٖ وَ تَمَامِ چِیْزَا رِهٖ قَدِ کَلَامِ پُرْقُدْرَتِ خُو نِگَاهِ
مُونِهٖ. وَخْتِیْکِهٖ اُو کَارِ پَاکِ کَدُو بَلَدِهٖ گُناهِ هَايِ اِنْسَانِ رِهٖ دَ جَايِ اُوْرْدِ، دَ عَالَمِ بَالِهٖ دَ دِسْتِ

راستِ خُدايِ مُتعالِ شِشتِ .

دَ اندازِه که از ملايِکِه ها کدِه مقامِ شِی بالِه شُد، دَ امزُو اندازِه نامی که صاحبِ شُد ازوا کدِه بزرگترِ بُوَد. ^۴ چُون دَ کَدَم از ملايِکِه ها خُدا تا آلی ره کُفته که:

”تُو باچِه مه آستی،

ما اِمروز آتِه تُو شُدَم“ ؟

و یا:

”ما آتِه ازو موشُم

و اُو باچِه مه موشِه“ ؟

^۵ و غَیْتِیکِه باچِه اوْلباری ره دَ دُنیا ميره، اُو بسمِ مُوگیه:

”تمامِ ملايِکِه های خُدا باید اُو ره پَرستِش کُنِه.“

دَ بارِه ملايِکِه ها خُدا مُوگیه:

”ملايکه های خوره رقم بادها جور مونه

و خدمتگرای خوره رقم آنگه های آتش.“

^۸مگم او د باره باچه خو موگيه:

”ای خدا، تخت تو تا ابد برقرار مومنه

و تياق پادشاهی تو، تياق عدالت-و-انصاف آسته.

^۹تو عدالت ره دوست دری و از شرارت بد موبری؛

امزی خاطر خدا، خدای تو،

تو ره قد روغون خوشی کلوتر از ريفقای تو مسح کده.“

^{۱۰}و امچنان موگيه:

”ای خداوند، تو د ابتدا بنياد زمی ره ايشتی

و آسمونا کار دستای ازتو يه.

۱۱ اونا نیست موشه، لیکن تُو باقی مومنی؛

اونا پگ شی رقم کالا کهنه-و-فرسوده موشه.

۱۲ تُو اونا ره رقم چپن پیچ مونی

و اونا رقم کالا تبدیل موشه.

لیکن تُو امو آستی که بودی

و سال های تُو خلاصی ندره.

۱۳ خُدا دَ کُدم از ملایکه های خُو تا آلی ره گفته که:

”دَ دِستِ راست مه بشی

تا دُشمنای تُو ره تی پیی زیر پای تُو جور کنم“؟

۱۴ آیا پگ ملایکه ها روح های خدمتگار نیسته؟ و آیا اونا ریی نشده تا بلده کسای خدمت

کُنه که وارثِ نجات موشه؟

۲ پس مو چیزی ره که شنیدی باید د دقتِ کلوتر دزو توجه کنی تا ازو دور نشنی .
 ۲ چون اگه پیغامی که د وسیله ملایکه ها گفته شد، صحیح بود و هر خطا و ناطاعتی
 مُنصفانه د جزای خو رسید، ۳ پس مو چطور میتنی از جزا دوتا کنی اگه ای رقم نجاتِ
 بزرگ ره نادیده بگیری؟ امی نجات ره که اول د وسیله مولا اعلان شد، بعد ازو د وسیله
 کسای که ازو شنیدد، دز مو تصدیق شد. ۴ د عین حال، خدا ام دزی باره شاهی دد د
 وسیله معجزه ها، چیزای عجیب و کارای پُر قدرتِ مُختلف و د وسیله تقسیم کردن تحفه
 های روح القدس د مطابقِ خاست-و-اراده خو.

پیشوای ایمان مو

۵ چون خدا دنیای آینده ره که مو د باره شی توره موگی، تابع ملایکه ها نکد، ۶ بلکه یگو
 کس د یگو جای کتابِ مقدس شاهی دده گفته:

”انسان چی آسته که تو د فکرِ ازو آستی،

یا «باچه انسان» که تو دزو توجه کنی؟

٧ بَلَدِه يَگِ زَمَانِ كَم اَوْ رِه اَز مَلَايِكِه هَا كَدِه تَاهَتَر قَرَار دَدِي

و تاجِ جَلالِ و عِزَتِ رِه دَ سَر شِي ايشَتِي

٨ و تَمَام چِيزا رِه دَ تِي پاي اَزو قَرار دَدِي.

آلي كِه خُدا تَمَام چِيزا رِه تَابِع اَزو كَدِه، پَس هِيچ چِيزِي نَمَنده كِه تَابِع اَزو نَبَشِه. لِيكِن فِعْلاً مَوْ هَنوز نَمِينِگَرِي كِه تَمَام چِيزا تَابِع اَزو بَشِه. ٩ مَگَم مَوْ عِيسِي رِه مِينِگَرِي كِه مَقامِ شِي بَلَدِه يَگِ زَمَانِ كَم اَز مَلَايِكِه هَا كَدِه تَاهَتَر شُد، و آلي تاجِ جَلالِ و اِفْتخارِ دَ سَر شِي ايشَتِه شُدِه، چِراكِه اَوْ رَنجِ مَرگِ رِه كَشِيد تَا دَ و سِييلِه فَيضِ خُدا مَرِه مَرگِ رِه بَلَدِه پَگِ بَچَشِه.

١٠ خُدا كِه تَمَام چِيزا بَلَدِه اَزو و دَ و سِييلِه اَزو و جُودِ دَرِه، تَصْمِيمِ گَرِفَت كِه بَچَكِيچايِ كَلو رِه دَ بَزُرگِي - و - جَلالِ خُو بِيَرِه. و بَلَدِه اَزو مَناسِبِ بُوَد كِه سَرچَشْمِه نِجاتِ اَزوا رِه دَ و سِييلِه رَنجِ هَا كَامِلِ جُورِ كُنِه. ١١ چُون اَمُو كِه مُقَدَّسِ مُونِه و اَمِ كَسايِ كِه مُقَدَّسِ مَوْشِه، پَگِ شِي دَ يَگِ خَانُوارِ تَعَلُقِ مِيگِيرِه. اَمزِي خَاطِرِ عِيسِي شَرَمِ شِي نَمِييه كِه اُونَا رِه «بَرار» كُويِ كُنِه، ١٢ چُون مَوْگِيه:

”نَام تُو رِه دَ بَرارونِ خُو اِعْلانِ مُونُم،

و د مینکل جماعتِ ایماندارا تُو ره ستایش مُونم.

^{۱۳} بسم مَوگیه:

”ما تَوکل خُو ره دَزو مُونم.“

و باز مَوگیه:

”اینه، ما و بچکیچای که خُدا دَز مه دده.“

^{۱۴} ازی که بچکیچا د جسم و خُون شریک آسته، اُو ام د امزی چیزا شریک شد تا د وسیله مَرگ خُو صاحبِ قُدرتِ مَرگ یعنی اِبلیس ره تباہ کُنه ^{۱۵} و کسای ره که از ترسِ مَرگ د تمامِ عُمَر خُو د غلامی نگاه شُد، آزاد کُنه. ^{۱۶} چُون واضح آسته که اُو بلده کومکِ ملایکه ها نَمَد، بلکه اَمَد تا د اولادِ اِبراهیم کومک کُنه. ^{۱۷} د امزی دلیل لازم بُود که اُو از هر نگاه رقمِ برارون خُو جور شُنه تا د خدمتِ خُدا یگ پیشوای بزرگِ رحیم و وفادار شُده گناهای مردم ره کِفاره کُنه. ^{۱۸} ازی که اُو خود شی رنج دیده آزمایش شُد، اُو میتنه بلده کسای که آزمایش موشه کومک کُنه.

بزرگی مسیح نسبت د موسیٰ

۳ امزی خاطر، آی برارونِ مُقَدَّس که د دعوتِ آسمانی شریک استید، فکر-و-هوش خُو ره سُون عیسیٰ بگیریډ که او رسول و پیشوای بزرگ مو آسته و مو ای ره اقرار مونی. ۲ او د خدای که او ره تعیین کد وفادار بود، امو رقم که موسیٰ ام د تمامِ خانه خدا وفادار بود. ۳ چون عیسیٰ از موسیٰ کده کلوتر لایق احترام آسته امو رقم که آباد کونده یگ خانه از خود خانه کده کلوتر لایق احترام آسته. ۴ البته هر خانه د وسیله یگو کس آباد موشه، مگم آباد کونده تمام چیزا خدا آسته. ۵ موسیٰ مثل یگ خدمتگار د تمامِ خانه خدا وفادار بود تا د باره چیزای شاهدی بدیه که د آینده باید گفته موشد. ۶ مگم مسیح مثل باچه د بله خانه خدا وفادار آسته؛ و خانه ازو مو آستی، د شرطی که امو اطمینان و افتخار امید خُو ره محکم نگاه کنی.

خبردار کدو د ضدِ بے ایمانی

۷ پس امو رقم که روح القدس مویگه:

”امروز اگه آواز ازو ره میشنویډ،

۸ دل های خُو ره سخت نکنید،

رقمی که دَ زمانِ یاغیگری کدید،

دَ وختِ آزمایشِ دَ بیابو،

دَ امزو جای که بابه کَلونای شُمو مَره آزمایش و اِمْتِحان کد،

باو جُودِ که اونا دَ مُدتِ چل سال کارای مَره دیدد.

امزی خاطر دَ بله امزو نسل قار شُدُم

و کُفتم: 'اونا همیشه دَ دل های خُو سُون گُمراهی موره

و راه های مَره نَشِنخته.

پس دَ غَیتِ قار خُو قَسَم خورُدُم

که اونا دَ آرامش مه داخل نَمُوشه.

آی برارو، احتیاط کُنید که هیچ کُدَم از شُمو دلِ شَریر و بے ایمان نَداشته بشید که از خُدای زنده رُوی گردو شُنید، ^{۱۳} بلکه هر روز یگدیگه خُو ره نصیحت کُنید، تا زمانی که «امروز» گفته موشه، تا که هیچ کُدَم شُمو بازی گناه ره نَخورید و سنگدل نَشِنید. ^{۱۴} مو

شريك هاى مسيح شُدے، دَ شرطى كه اعتمادِ اولِنه خُو ره تا آخِر محكم نِگاه كُنِي. ^{۱۵} اَمُو
رقم كه دَ كِتَابِ مَقَدَّسِ كُفْتَه شُدَه:

”امروز اگه آوازِ ازُو ره ميشنويد،

دل هاى خُو ره سخت نَكُنيد

رقمى كه دَ زمانِ ياغيگرى كديد.“

^{۱۶} پس اونا كى بُوَد كه شنيد، و لے هنوز ام ياغيگرى كد؟ آيا اونا تمام امزُو كساي نَبُوَد كه
دَ وسيله مَوسىٰ از مِصر بَرُو آورده شُد؟ ^{۱۷} و دَ بِلَه كَدَم كَسَا خُدا دَ مَدَتِ چَل سال قار بُوَد؟
آيا دَ بِلَه امزُو كَسَا نَبُوَد كه گناه كد و جَسَدِهاى ازوا دَ بيابو اُفتَد؟ ^{۱۸} و خُدا دَ باره كى قَسَم
خورد كه دَ آرامِشِ ازُو داخِل نَمُوشه؟ آيا دَ باره امزُو كَسَا كه ناطاعتى كد قَسَم نَخورد؟
^{۱۹} پس مو مينگرى كه اونا بخاطرِ بے ايمانى خُو نَتَنِست دَ آرامِشِ داخِل شُنه.

آرامِشِ قَوْمِ خُدا

^{۱۴} پس مو بايد ترس دَشْتَه بَشى، نَشْنه دَ حَالِيكه وعده داخِل شُدو دَ آرامِشِ ازُو هنوز
باقى آسته، معلومدار شُنه كه يگون از شُمو فرصت ره از دِست دَدَه بَشه. ^۲ چُون خوشخبرى

امو رقم که دَز مو اعلان شد امو رقم دزوا ام اعلان شد، مگم کلامی ره که اونا شنید بلده ازوا فایده نرسند، چراکه اونا قد شنونده ها د ایمان اتفاق نکد.^۳ لیکن مو که ایمان اوردی د امزو آرامش داخل موشی دمزو آرامش که خدا د باره شی گفته:

”پس ما د غیتِ قار خو قسم خوردم

که اونا هرگز د آرامش مه داخل نموشه.“

باوجود که کار خدا د وختِ خلق کدون دنیا تامو شد،^۴ چون د یگ جای د باره روز هفتم اینی رقم موهیه: ”و خدا د روز هفتم از تمام کارای خو آرام گرفت.“^۵ و د امزو جای بسم موهیه: ”اونا هرگز د آرامش مه داخل نموشه.“^۶ و له ازی که آرامش هنوز باقی آسته تا بعضی کسا دزو داخل شنه و ازی که کسای که سابق خوشخبری ره شنید، بخاطرِ نافرمانی دزو داخل نشد،^۷ خدا بسم یگ روز ره تعیین مونه یعنی «امروز» ره که بعد از وختای کلو د وسیله داوود گفت و امو رقم که د باله ذکر شده:

”امروز، اگه آواز ازو ره میشنوید،

دل خو ره سخت نکنید.“

^۸ چون اگه یوشع دزوا آرامش میدد، خدا بعد ازو د باره یگ روز دیگه توره نموگفت.^۹ پس

آرامشِ روزِ آرامِ هنوز بلده قومِ خدا باقی آسته؛ ^{۱۰} چُون هر کسی که دَ آرامشِ خدا داخلِ شنه، او ام از کارای خُو آرام میگیره، امو رقم که خدا خود شی از کارای خُو آرام گرفت. ^{۱۱} پس بپید که سخت کوشش کُنی که دَ امزو آرامشِ داخلِ شنی، تا هیچ کس از نافرمانی ازوا سرمشق نگیره و نفته. ^{۱۲} چُون کلامِ خدا زنده و فعال آسته، از هر شمشیرِ دُو دم کده تیزتر و دَ اندازه بُرنده آسته که جان ره از روح و بندها ره از مغز جدا مونه و فکرها و نیت های دل ره تشخیص میدیه. ^{۱۳} هیچ مخلوق از نظرِ خدا تاشه نییه، بلکه تمام چیز دَ پیش چیمای ازو لُچ و برملا آسته و دزو پگ مو باید حساب خُو ره بدی.

عیسیٰ پیشوای بزرگِ باعظمت

^{۱۴} پس، ازی که مو یگ پیشوای بزرگِ باعظمت دری که از آسمونا تیر شده، یعنی عیسیٰ باچه خدا، بپید که اقرار خُو ره محکم نگاه کُنی. ^{۱۵} چُون مو او رقم پیشوای بزرگِ ندری که نتنه دَ ناتوانی های مو قد مو همدردی کُنه، بلکه او کسی آسته که از هر نگاه رقم ازمو وری آزمایش شد، و له بدون گناه باقی مند. ^{۱۶} پس بپید که قد اطمینان-و-جرات دَ تخت فیض نزدیک شنی تا که رحمت پیدا کُنی و فیض ره دَ دست بیری تا دَ وخت ضرورت مو ره کومک کُنه.

^{۱۵} هر پیشوای بزرگ از مینکل انسان ها انتخاب شده بلده انسان ها دَ کارای مربوط

خُدا تعيین موشه تا هديه ها و قُرْبانی ها ره بَلَدِه گُناه ها تقدیم کُنه. ^۲ اُو میتنه که قد جاهِلا و گمراه ها د نرْمی-و-مُلايمتی رفتار کُنه، چراکه خودِ ازو ام گرفتارِ ضَعْف-و-ناتوانی آسته. ^۳ امزی خاطر اُو امو رقم که بَلَدِه گُناهای مردُم قُرْبانی مونه، امو رقم بَلَدِه گُناهای خود خُو ام قُرْبانی کُنه. ^۴ هیچ کس ای مقام ره بَلَدِه خُو نَمیگیره، سِوای که خُدا اُو ره کوی کُنه، امو رقم که هارُون ره کوی کد.

^۵ و امی رقم مسیح ام خود شی خود ره بزرگی-و-جلال نَدَد که پیشوای بزرگ شُنه، بلکه د وسیله امزو تعيین شُد که دزو کُفت:

”تُو باچه مه آستی،

ما امروز آته تُو شُدَم.”

^۶ و بسم د یگ جای دیگه مَوگیه:

”تُو تا اَبَد پیشوا آستی،

د مقامِ مَلکی صَدِیق.”

^۷ عیسی د زمانی که د جسم د ای دُنیا بُود، قد آوازِ بلند و آویدِه د پیشِ خُدای که

میتنست او ره از مرگ نجات بديه دُعا و عُذر-و-زاري کد و بخاطر تسليم بُودون شی
شنيده شد. ^۸ اگرچه او باچه خُدا بُود، ولے اطاعت کدو ره از رنجی که کشيد ياد گرفت ^۹ و
کامل شده بلده پگ کسای که ازو اطاعت مونه، سرچشمه نجات ابدی شد، ^{۱۰} چراکه خُدا
او ره پیشوای بزرگ د مقام ملکی صدق تعیین کد.

خطر دُوری از خُدا

^{۱۱} د باره ملکی صدق مو کلو چیزا بلده گفتو دری، مگم بیان شی مُشکل آسته، چراکه
ذهن شُمو کند شده. ^{۱۲} چُون تا ای زمان شُمو باید معلم ها موبُودید، مگم هنوز شُمو
ضرورت درید که یگو کس اصول ایتدایی کلام خُدا ره بسم بلده شُمو ياد بديه. شُمو د
شیر ضرورت درید، نه د خوراک قوی. ^{۱۳} چُون هر کسی که شیرخور آسته، او هنوز ام
نلغه آسته و د کلام عدالت خام-و-بے تجربه یه. ^{۱۴} مگم خوراک قوی بلده آدمای کته آسته،
بلده کسای که فکرای خُو ره د وسیله تمرین عادت دده تا بتنه خوب ره از بد جدا کنه.

^{۱۵} پس بیید که از تعلیم ایتدایی د باره مسیح تیر شنی و سُون کامل شدو پیش بوری و
بسم تادو نه ایلی که از نو از کارای که سُون مرگ موبره توبه کنی و از نو د خُدا ایمان
بیری ^۲ و از نو د باره غُسل های تعمید، ایشتون دست ها بلده دُعا، دُوباره زنده شدون
مُرده ها و قضاوت ابدی تعلیم بگیری. ^۳ و امی کار ره ام انجام میدی، اگه خُدا اجازه

٤ چون كساي كه يگ دفعه پرنور شده و مزه بخشش آسماني ره چشيده و د روح القدس حصه دره ٥ و مزه خوبي كلام خدا و قدرت عالم آينده ره چشيده ٦ و بعد ازو از راه بر شده، امکان ندره كه اونا بسم سون توبه آورده شنه، چراكه اونا باچه خدا ره بلده ضرر خودون خو بسم د صليب ميخكوب مونه و او ره برملا بے حرمت موكنه. ٧ اگه يگ زمي، بارشي ره كه بار بار د بله شي موباره چوش مونه و حاصل خوب بلده ديغونوي خو ميديه، از طرف خدا برکت پيدا مونه. ٨ ليكن اگه خار و خاشه حاصل ميديه، او بے ارزش آسته و نزديك د لعنت؛ و د آخر ام سوختنده موشه.

٩ آي عزيزا، اگرچه مو امي رقم توره موگي، ليكن د باره شمو اطمينان دري كه شمو چيزاي خوبتر د زندگي خو دريد كه د نجات تعلق دره. ١٠ چون خدا بے انصاف نييه، او كاري ره كه شمو كديد و محبتي ره كه شمو بخاطر نام ازو د خدمت مقدسين نشو دديد و هنوز ام نشو ميديد، پرمشت نمونه. ١١ مگم مو آرزو دري كه هر كدم از شمو امي رقم جديت ره بلده يقين كامل كه د اميد خو دريد تا آخر نشو بديد ١٢ و ثمل نبشيد، بلكه از كساي سرمشق بگيريد كه د وسيله ايمان و صبر وارث وعده ها موشه.

يَقِين دَ وَعِدِه خُدا

^{۱۳} وختیکه خُدا دَ اِبْرَاهِيم وعده دَد، ازی که از خود شی کده بزرگتر و جُود نَدشت که دَزو قَسَم بُخوره، اُو دَ ذات خُو قَسَم خورده ^{۱۴} کُفت: ” ما یَقیناً تُو ره بَرکت مِیدیم و نسل تُو ره بے اندازه کَلو مُونم. ” ^{۱۵} و دَ امزی رقم، اِبْرَاهِيم بعد ازی که صَبْر کده اِنْتِظار کَشید وعده ره دَ دِست اُورد. ^{۱۶} اَدما دَ یِگو کسی بزرگتر از خود قَسَم مُوخوره و قَسَم بلده اِثبات کدو خورده موشه و تمام جَر-و-بَحْث ره خَتَم مونه. ^{۱۷} دَ امزی رقم وختی خُدا خاست که تَغییرناپذیر بُوَدونِ قَصْد خُو ره دیگه ام واضِحتر دَ وارثای وعده نِشو بَدیه، اُو ره دَ وسِیلِه قَسَم تَصْدیق کد. ^{۱۸} اُو ای کار ره کد تا که مو دَ وسِیلِه دُو چیزی تَغییرناپذیر که اِمکان ندره خُدا دَ باره ازوا دروغ بُگیه، تَسَلی قوی پیدا کُنی، مو کسای که دَزو پناه بُردے تا اُمیدی ره که دَ پیش رُوی مو ایشته شُده، محکم بگیری. ^{۱۹} امی اُمید رقم یگ لَنگر کِشتی بلده جان مو محکم و مُطَمَئِن اَسته، اُمیدی که دَ جایگاه پُشتِ پرده خانه خُدا داخل موشه، ^{۲۰} دَ جای که عیسی دَ عِنوانِ پِشَقَدَم از طرفِ ازمو داخل شُده و تا اَبَد پِشوا ی بزرگ دَ مقامِ مَلکی صِدق تعین شُده.

دَ باره مَلکی صِدق

۷ امی مَلکی صِدق، پادشاهِ سالیَم و یگ پِشوا از جانبِ خُدا ی مُتعال بُوَد. وختی

ابراهيم از شکست ددون پادشايو د حال پس آمدو بود، ملکی صدق قد ازو زوی د زوی شده او ره برکت دد^۲ و ابراهيم ده-يگ تمام چيزا ره دزو دد. نام ازو اول «پادشاه عدالت» معنی میدیه، بعد ازو «پادشاه سالم» یعنی «پادشاه صلح-و-سلامتی»^۳. آته و آبه و پشت نامه شی معلوم نییه، روزای زندگی شی ام نه شروع دره و نه آخر، بلکه او رقم باچه خدا شده تا ابد پیشوا باقی مومنه.

پس فکر کنيد که ای آدم چيقس بزرگ بود که حتی ابراهيم بابه کلون مو ده-يگ ولجه های خو ره دزو دد.^۴ آلی از اولاده لاوی کسای که د مقام پیشوایی تعیین موشه، د مطابق شریعت امر دره که از قوم یعنی از برارون اسرائیلی خو ده-يگ بگیره، باوجود که اونا ام از پشت کمر ابراهيم آسته.^۵ لیکن ای آدم که از نسل-و-نسب لاوی نبود، از ابراهيم ده-يگ گرفت و کسی ره که صاحب وعده ها بود، برکت دد.^۶ و بدون شک، ریزه د وسیله کته برکت دده موشه.^۷ د اینجی آدمای ده-يگ میگیره که مومره، مگم د اونجی کسی ده-يگ گرفت که د باره زنده بودون شی شاهی دده شده.^۸ حتی گفته میتنی که خود لاوی که ده-يگ میگیره ام د وسیله ابراهيم ده-يگ دد،^۹ چون وختی ملکی صدق قد ابراهيم زوی د زوی شد، لاوی هنوز د پشت کمر بابه کلون خو بود.

عیسی مثل ملکی صدق

اگه کامل شدو د وسیله پیشوایی لاوی قابل دسترس موبود - چراکه قوم اسرائیل

شریعت ره د اساس امزی پیشوایی د دست اورد - چی ضرورت بود که پیشوای دیگه د مقام ملکی صدق ظهور کنه د جای ازی که د مقام هارون تعیین شنه؟^{۱۲} چون هر وختیکه د قانون پیشوایی تغییر مییه، لازم آسته که د شریعت ام تغییر بییه.^{۱۳} کسی که امی چیزا د باره شی گفته شده، د یگ طایفه دیگه تعلق دره که ازو طایفه هیچ کس هرگز د پیش قربانگاه خدمت نکرده.^{۱۴} ای واضح آسته که مولای مو از طایفه یهودا ظهور کد که موسی د باره پیشوا شدون یگو کس امزو طایفه هیچ چیز نگفت.^{۱۵} و ای دیگه ام روشوتر موشه، وختیکه یگ پیشوای دیگه مثل ملکی صدق ظهور مونه،^{۱۶} امو که د اساس شریعت و مقررات جسمانی پیشوا نشد، بلکه د وسیله قدرت زندگی از-بین-نرفتنی.^{۱۷} چون د باره ازو شاهدی دده شده که:

”تو تا ابد پیشوا آستی،

د مقام ملکی صدق.“

^{۱۸} از یگ طرف حکم سابق باطل شد، چراکه ضعیف و بے فایده بود،^{۱۹} چون شریعت هیچ چیز ره کامل نکد، و از طرف دیگه یگ امید خوبتر دده شد که د واسطه ازو مو د خدا نزدیک موشی.

^{۲۰} و ای پیشوایی بدون قسم نبود، چون دیگر و بدون قسم پیشوا شد،^{۲۱} لیکن ای شخص

قد قَسَمَ پيشوا شُد، چراکه خُدا دَزُو کُفت:

”خُداوند قَسَم خورده

و فِکَر خُو رِه تَغْيِير نَمِيدِه؛

’تُو تا اَبَد پيشوا اَسْتِي.‘

^{۲۲} دَ امزِي دَلِيل عيسِي ضامِنِ يِگِ عَهْدِ بَهْتَرِ شُدِه. ^{۲۳} علاوه ازِي تَعْدَادِ پيشوايُونِ سَابِقِ کَلُو بُود، چراکه مَرگ مانعِ اِدَامِه خِدْمَتِ ازوا مُوشُد، ^{۲۴} لِيکِن ازِي که عيسِي تا اَبَد باقِي مُومنه، پيشوايي شِي بِي پايان اَسْتِه. ^{۲۵} امزِي خَاظِر اُو مِيْتَنِه کَساي رِه که دَ وَسِيْلِه ازُو پيشِ خُدا مِييه بَلَدِه هَمِيْشِه نِجَاتِ بَدِيه، چراکه اُو هَمِيْشِه زِنْدِه يِه تا بَلَدِه ازوا شِفَاعَتِ کُنِه.

^{۲۶} چُون مُناسِبِ بُود که مو امي رقم پيشوا مِيدَشْتِي: مُقَدَّس، خَالِي از حِيْلِه-و-مَکَر، پَاک، جِدا از گُناهِکَا رَا و مَقَامِ شِي بَالِهْتَرِ از اَسْمُونَا. ^{۲۷} بَرِخِلَافِ دِيگِه پيشوايُونِ بَزْرگِ اُو ضَرْوَرَتِ نَدَرِه که هَر رُوز، اَوَّلِ بَلَدِه گُناهِ هَايِ خُودِ خُو و بَعْدِ ازُو بَلَدِه گُناهِ هَايِ قَوْمِ قُرْبَانِي تَقْدِيمِ کُنِه، چراکه اُو امي رِسْمِ رِه يِگِ دَفْعِه و بَلَدِه هَمِيْشِه دَ جَايِ اَوْرُدِ و خَتِيکِه خُودِ رِه دَ عِنْوَانِ قُرْبَانِي تَقْدِيمِ کُد. ^{۲۸} شَرِيْعَتِ، اِنْسَانِ هَايِ ضَعِيْفِ رِه دَ عِنْوَانِ پيشوايُونِ بَزْرگِ مُقَرَّرِ مُونِه، مَگَمِ کَلَامِ قَسَمِ که بَعْدِ از شَرِيْعَتِ اَمَد، باچِه رِه مُقَرَّرِ کُد که بَلَدِه هَمِيْشِه کَامِلِ

پیشوای بزرگ عهد نو

۱ موضوع مهم چیزای که گفته شد اینی آسته: مو اوطور یگ پیشوای بزرگ دری که د عالم باله د دست راست تخت حضرت اعلیٰ ششته^۲ و خدمتگار جایگاه مقدس و خیمه حقیقی آسته که خداوند او ره ایستلجی کده، نه انسان. ^۳ چون هر پیشوای بزرگ تعیین موشه تا هدیه ها و قربانی ها ره تقدیم کنه؛ امزی خاطر، لازم آسته که ای پیشوا ام یگو چیز دشته بشه که تقدیم کنه. ^۴ اگه او د روی زمی موبود، او حتماً پیشوا نموبود، چون دیگه پیشوایو آسته که مطابق شریعت هدیه ها ره تقدیم مونه. ^۵ اونا نمونه و سایه چیزای آسمانی ره خدمت مونه، چون وختی موسی آماده شد که خیمه ره جور کنه، خدا دزو گفت: "فکر خو ره بگیر که پگ چیزا ره مطابق نمونه جور کنی که د بله کوه دز تو نشو دده شد." ^۶ لیکن آلی خدمتی که د عیسی دده شده، از خدمت لاویا کده کلو خوبتر آسته، د امزو اندازه که او واسطه یگ عهد بهتر از عهد قدیم آسته، چراکه عهد نو د بله وعده های بهتر استوار شده.

^۷ چون اگه عهد اول بے عیب موبود، جای بلده طلب کدون عهد دیگه وجود نمیداشت.

^۸ مگم خدا دزو عیب پیدا مونه و د بنی اسرائیل مویگه:

”خُداوند مُوگيه، اینه، روزای مییه

که قد خانوارِ اسرائیل و خانوارِ یهودا

عهدِ نو بسته مُونم.

نه رقمِ عهدی که قد بابه کلونای ازوا بسته کدم،

دَ روزی که از دِستِ ازوا گرفتم

تا اونا ره از سرزمینِ مصر بُرو بیرم،

چراکه اونا دَ عهدِ ازمه وفادار نَمند،

پس ما دَ غَمِ ازوا نَشدم،

ای ره خُداوند مُوگيه. ^{۱۰} و خُداوند بسم مُوگيه،

’ عهدی که بعد امزو روزا قد خانوارِ اسرائیل بسته مُونم، اینی آسته:

ما احکامِ خُو ره دَ فِکرای ازوا قرار میدیم

و اُونَا رِه دَ دِلِ هَايِ ازوا نَقَشِ مُونُم.

ما خُدَايِ ازوا مُوشُم و اُونَا قَوْمِ مِه مُوشِه.

^{۱۱} دِيگِه هِيچِ کُدَمِ ازوا دَ هِمسَايِه خُو تَعْلِيْمِ نَمِيْدِيِه

و دَ بَرَارِ خُو نَمُوگِيِه کِه ”خُدَاوَنْدِ رِه بِنَخَشِ،“

چِرَاکِه پَکِ ازوا از رِيْزِه گِرِفْتِه تَا کُتِه شِي

مَرِه مِيْنَخَشِه،

^{۱۲} چُونِ مَا دَ بَرَابَرِ خَطَا هَايِ ازوا رَحْمِ مُونُم

و گُناهِ هَايِ ازوا رِه دِيگِه دَ يَادِ خُو نَمِيْرُم.“

^{۱۳} پَسِ وختِيکِه «عَهْدِ نَو» گُفْتِ، اُو اوْلَنِه رِه کُهْنِه جَوْر کَد؛ و هَر چِيْزِي کِه کُهْنِه و فَرسُوْدِه

شُنِه، دَ زُوْدِيِ از بِيْنِ مَوْرِه.

۹ عهدِ اوّل ام قانُون-و-مُقَرَّراتِ بَلَدِهِ عِبَادَتِ و امچنان يگ جايگاهِ مُقَدَّسِ زَمِينِي دَشْتِ .
 ۲ چُون يگ خَيْمِهِ ايسْتَلجِي شُدْ كِه دَ اُتاقِ اوّل شِي چِراغدان، ميز و نانِ حُضُورِ خُداوندبُود؛
 اِي اُتاقِ جاي مُقَدَّسِ كُفْتِه مَوْشُد. ۳ و دَ پُشتِ پَرْدِه دَوَمِ يگ اُتاقِ دِيگِه بُوْد كِه مُقَدَّسْتَرِينِ
 جاي كُفْتِه مَوْشُد. ۴ دَ مَنِه اَزُو قُربانگاهِ طَلّايِي بُوخُورِ خُوشبُويِ و صَنْدُوقِ عَهْدِ كِه اَز چار
 طَرَفِ قَدِ طَلّا پُوشَنده شُدُد، و جُودِ دَشْتِ كِه دَ مَنِه صَنْدُوقِ يگ جامَكِ طَلّايِي پُر اَز «مَن» ،
 تِياقِ هارُونِ كِه شِگُوفِه كُدُد و دُو لُوحِ عَهْدِ ايسْتِه شُدُد. ۵ دَ بِلِه صَنْدُوقِ كِرُوبِي هَايِ پُر
 جلالِ دَ سَرِ جايِ كِفارِه سايه كُدُد. مگم اَلِي فَرصَتِ نَبِيه كِه دَ بارِه امزِي چِيْزا دَ تَفْصِيلِ
 توره بُوْگِي. ۶ پَسِ اِي چِيْزا امِي رَقْمِ جاي-د-جاي شُدْ كِه پيشوايو تا اَلِي رِه دَوامدارِ دَ اُتاقِ
 اوّلِ داخِلِ مَوْشِه تا خِدْمَتِ خُو رِه اِنجامِ بَدِيه. ۷ مگم دَ اُتاقِ دَوَمِ تَنها پيشوايِ بُوْرگِ داخِلِ
 مَوْشِه، اُو امِ سالِ يگِ دَفْعِه و هَرگِزِ بَدُونِ خُونِي كِه بَلَدِه خُو و بَلَدِه خُطاهايِ نَافامِيدِه
 قَوْمِ تَقْدِيمِ مُونِه، داخِلِ نَمُوشِه. ۸ دَ امزِي رَقْمِ رُوحِ اَلْقُدُسِ نِشُو مِيدِيه كِه تا وختِي خَيْمِه اوّلِ
 ايسْتِه يِه، رَاهِ داخِلِ شُدُو دَ مُقَدَّسْتَرِينِ جايِ مَعْلُومدارِ نَبِيه. ۹ اِي يگِ نَمُونِه بَلَدِه زَمَانِ
 حاضِرِ اَسْتِه و نِشُو مِيدِيه كِه هَدِيه هَا و قُرباني هَايِ كِه تَقْدِيمِ مَوْشِه، نَمِيْتَنِه و جَدانِ عِبَادَتِ
 كُنْدِه رِه كَامِلًّا پاكِ كُنِه، ۱۰ بَلَكِه تَنها قَدِ خُورْدَنِي و وُچِي كَدَنِي و طَرِيْقِه هَايِ مُخْتَلِفِ
 شُسْتُشُويِ سَر-و-كارِ دَرِه. امِي دَسْتُورا مَرَبُوطِ جِسْمِ اِنسانِ مَوْشِه كِه فِقْطِ تا زَمَانِ اِصْلاحِ
 اِدَامِه دَرِه.

^{۱۱} مگم وختیکه مسیح دَ عِنوانِ پيشوای بزرگ چيزای خوب ظاهر شُد، چيزای که فعلاً آمده، اُو دَ خيمه بزرگتر و کاملتر داخل شُد که قد دِستِ انسان جور نَشده یعنی مربوطِ ازی خِلقتِ نييه. ^{۱۲} اُو قد خُونِ تکه ها و گوسله ها داخل نَشُد، بلکه قد خُونِ خود خُو یگ دفعه و بلده همیشه دَ مُقدَّسترين جای داخل شُدِه نجاتِ ابدی ره بلده مو دَ دِست اُورد. ^{۱۳} چُون اگه خُونِ بزا و نرگاو ها و پاش دَدونِ خگشترِ غونجی کسای ره که ناپاک شُدِه تقدیس مُوکنه تا جسمِ ازوا پاک شُنه، ^{۱۴} پس چيقس کلوتر خُونِ مَسِيحِ که دَ وسيله روحِ ابدی خود خُو ره دَ عِنوانِ قُربانِي بے عيب دَ خُدا تقدیم کد، وجدان مو ره از کارای که سُون مَرگ موبره پاک مُوکنه تا خُداي زنده ره خدمت-و-عبادت کُنی!

^{۱۵} دَ امزی دليل مَسِيحِ واسطه عهدِ نو آسته تا کسای که کوی شُدِه، بتنه ميراثِ ابدی وعده شُدِه ره دَ دِست بيره، چُون مرگِ ازو رُخ دَدِه تا اونا ره از گناه های که دَ عهدِ اوّل کده، نجات بديه. ^{۱۶} چُون دَ هر جای که یگ وصیت نامه يه، لازم آسته که مرگِ وصیت کُننده ثابت شُنه، ^{۱۷} چراکه وصیت نامه فقط بعد از مرگ اعتبار پيدا مونه و تا وختیکه وصیت کُننده زنده يه، وصیت نامه اعتبار ندره. ^{۱۸} دَ امزی رقم، امو عهدِ اوّل ام بدونِ خُونِ برقرار نَشُد. ^{۱۹} چُون وختیکه موسی تمام احکام ره دَ مُطابقِ شریعت دَ پگِ مردمِ اعلان کد، خُونِ گوسله ها و بزاها ره گِرَفته قد آو، پاشم سُرخ و علفِ زوفا دَ بله طومارِ عهد و

پگِ مردُم پاش دَد^{۲۰} و گُفت: ”ای خُونِ امزُو عهدِ آسته که خُدا دَز شُمُو حُکم کده که نِگاه کُنید.“^{۲۱} و امی رقمِ او خُونِ ره دَ بِلِه خَیمه و تمامِ چیزای که بِلدِه خِدْمَتِ اِسْتِعْمَالِ مَوْشُد، پاش دَد.^{۲۲} دَ مُطابِقِ شَرِيعَت، تَقْرِیباً تمامِ چیزا قَدِ خُونِ پاکِ مَوْشه و بِدُونِ رِیخْتَنَدُونِ خُون، بَخَشِشِ وَجُودِ نَدْرِه.

^{۲۳} پس لازمِ بُوَد که نَمُونِه های چیزای آسمانی قَدِ امزی قُرْبانی ها پاکِ شُنه، ولِے خودِ چیزای آسمانی دَ قُرْبانی های بَهْتَرِ ازیا ضَرْوَرَتِ دَرِه.^{۲۴} چراکه مَسِیحِ دَ جايگاهِ مُقَدَّسِي داخلِ نَشُد که دَ وَسِيْلَه دِسْتِ اِنْسَانِ جُورِ شُدِه و فِقْطِ يِگِ نَمُونِه جايگاهِ حَقِيْقِي آسْتِه، بَلْکِه دَ خُودِ عَالَمِ بَالِه داخلِ شُد تا که آلی بِلدِه اَزْمُو دَ حُضُورِ خُدا ظاهِرِ شُنه.^{۲۵} و نَه ام مَسِیحِ داخلِ شُد که خودِ خُو ره بار بار دَ عِنْوَانِ قُرْبَانِي تَقْدِيْمِ کُنِه، رَقْمِي که پِيشْوای بُرْگِ هر سال دَ جايگاهِ مُقَدَّسِ قَدِ خُونِي داخلِ مَوْشه که از خودِ شِي نَبِيِه.^{۲۶} چُونِ دَ او صُورَت، مَسِیحِ بَايَدِ از شُرُوعِ دُنْيَا بار بار رَنْجِ مِيکَشِيْد. مِگَمِ آلی او فِقْطِ يِگِ دَفْعَه دَ زَمَانِ آخِرِ ظاهِرِ شُد تا دَ وَسِيْلَه قُرْبَانِي خُو گُناه ره از بَيْنِ بُرِه.^{۲۷} اَمُو رَقْمِ که بِلدِه اِنْسَانِ يِگِ دَفْعَه مُرْدُو مُقَرَّرِ شُدِه و بَعْدِ اَزُو قِضَاوَت،^{۲۸} اَمُو رَقْمِ مَسِیحِ ام يِگِ دَفْعَه قُرْبَانِي شُد تا گُناه های غَدْرِ کِسا ره دَ بِلِه خُو بَگِيْرِه، او دَفْعَه دَوَمِ ظاهِرِ مَوْشه، ولِے نَه بِلدِه کِفَارَه گُناه ها، بَلْکِه بِلدِه نِجَاتِ کِسا يِ که دَ شَوْقِ کَلُو چِيْمِ دَ رَاهِ شِي آسْتِه.

قربانی مسیح یگ دفعه و بلده همیشه

۱۰ شریعت فقط سایه چیزای خوب آسته که د آینده آمدنی یه، نه شکل حقیقی ازوا. امزی خاطر شریعت هرگز نمیتنه که قد امزو قربانی های که سال د سال دوامدار تقدیم موشه، کسای ره که بلده عبادت نزدیک مییه، کامل کنه. ^۲ اگه موکد، آیا تقدیم کدون قربانی ها بند نموشد؟ چون عبادت کونده ها یگ دفعه از گناهای خو پاک موشد و وجدان ازوا دیگه احساس گناه نموکد. ^۳ مگم د وسیله امزی قربانی ها هر سال یگ یادآوری از گناه ها موشه، ^۴ چون امکان ندره که خون نرگاوا ها و بزها گناه ها ره از بین بیره. ^۵ امزی خاطر وختیکه مسیح د دنیا آمد، او گفت:

”قربانی و هدیه طلب نکدی،

مگم یگ جسم بلده مه آماده کدی؛

^۶ از قربانی های سوختنی و قربانی های گناه راضی نبودی.

^۷ اوخته گفتم: 'اینه، ما آمدیم،

امو رقم که د طومار نوشته های مقدس د باره مه نوشته شده،

تا خاست-و-اراده تُو ره انجام بَدِیم، اَی خُدا. ”

^۸ اَوَّل دَ بَالِه مَوَگِیَه:

”قُرْبانی ها و هدیه ها، قُرْبانی های سوختنی و قُرْبانی های گناه طلب نکدی

و نه ام ازوا راضی بُوْدی، ”

اگرچه اونا مُطابقِ شریعت تقدیم مَوْشُد. ^۹ بعد ازو مَوَگِیَه: ”اینه، ما اَمَدِیم تا خاست-و-
اراده تُو ره انجام بَدِیم. ” دَ امزی حساب اُو عهدِ اَوَّلی ره باطل مونه تا دوومی ره برقرار
کُنه. ^{۱۰} و دَ وسیله امزی خاست-و-اراده خُدا مو از طریقِ قُرْبانی جِسْمِ عِیْسَى مَسِیحِ یِگ
دفعه و بَلَدِه همیشه تقدیس شُدی.

^{۱۱} هر پیشوا هر روز بَلَدِه خدمت ایسته مَوْشه و اَمُو قُرْبانی ها ره بار بار تقدیم مونه،
قُرْبانی های که هرگز نَمِیتنه گناه ره از بین بُره. ^{۱۲} مگم مَسِیحِ وختیکه یِگ قُرْبانی دایمی
بَلَدِه گناه ها تقدیم کد، اُو دَ دِستِ راستِ خُدا شِشت. ^{۱۳} و امزو غَیت معطل آسته تا
دُشَمَنای ازو تَی پِیی زیر پای شی شُنه. ^{۱۴} اُو قد یِگ قُرْبانی کسای ره که تقدیس شُدَد،
بَلَدِه همیشه کامل جور کد. ^{۱۵} رُوحِ اَلْقُدَسِ ام دزی باره بَلَدِه مو شاهدی میدیه، چُون اَوَّل
مَوَگِیَه:

^{۱۶} ”خداوند مَوگه: ای امو عهد آسته که بعد امزو روزا قد ازوا بسته مونم:

احکام خوره د دل های ازوا قرار میدیم

و اونا د فکرای ازوا نقش مونم.

^{۱۷} و بعد ازو مَوگیه:

”ما گناهها و خطاهای ازوا ره دیگه د یاد خو نمیرم.

^{۱۸} پس د امزو جای که گناهها بخشیده شده، د اونجی بلده قربانی گناه دیگه جای نییه.

ثابت قدم مندو د ایمان

^{۱۹} پس آی برارو، مو اطمینان دری که د وسیله خون عیسی د جایگاه مقدس داخل موشی.

^{۲۰} مو از طریق راه نو و زنده که مسیح از مینکل پرده یعنی جسم خود خو بلده مو واز کده

داخل موری. ^{۲۱} آلی که مویگ پیشوای بزرگ د بله خانه خدا دری، ^{۲۲} بیید که قد دل

راست و اطمینان کامل ایمان دل های خوره از وجدان شریر ششته و جسم های خوره قد

آو پاک غسل دده د حضور خدا نزدیک شنی. ^{۲۳} بیید، د امیددی که اقرار کده بدون

دودله شدو او ره محکم بگیری، چون امو که وعده کده وفادار آسته. ^{۲۴} و بیید، فکر کنی

که چی رقم مویگدیگه خو ره سون مُحَبَّت و اعمالِ نیک تشویق کُنی ^{۲۵} و از جم شدو دَ جماعتِ ایماندارا غَفَلَت نَکُنی، اُمو رقم که بعضی کسا عادت کده، بلکه یگدیگه خو ره تشویق کُنی، خصوصاً آلی که مینگرید که روزِ خُداوند نزدیک شده مورِه. ^{۲۶} چُون اگه بعد از حاصلِ کدوِنِ شِناختِ حَقِیقتِ مو قَصداً گناه کده بوری، دیگه هیچ قُرَبانی بلده گناه ها باقی نَمومنه، ^{۲۷} بلکه اِنْتِظارِ وَحْشَتِناکِ قِضاوَتِ و غَضَبِ اَتِشی که مُخالفِینِ خُدا ره قُورت مونه باقی مومنه. ^{۲۸} هر کسی که شریعتِ مُوسا ره رد کُنه، بَدُونِ رَحْم-و-دِلْسوزی دَ وِسیلِه شَاهِدی دُو یا سِه شَاهِد کُشته موشه. ^{۲۹} پس فِکِر کُنید، سزاوارِ چِیقَس جَزایِ سِخت تَر اَسْتِه کسای که باچه خُداره تِی پای کده و خُونِ عَهْدی ره که اونا دَ وِسیلِه شی تقدیس شده ناپاک حساب کده و دَ رُوحِ فِیضِ بے اِحْتِرامی کده! ^{۳۰} چُون مو اُو ره مِیَنخشی که گُفت:

”اِنْتِقامِ گِرِفْتو کارِ ازمه یه، ما جزا مِیدِیم.“

و بسم گُفت: ”خُداوند قومِ خو ره قِضاوَت.“ ^{۳۱} اُفتدو دَ دِستایِ خُدایِ زنده یگ چیزی ترسناک اَسْتِه.

^{۳۲} روزایِ سابقِ ره دَ یادِ خو بیرید، بعد از زمانی ره که شُمو پُرَنور شده بُویدید، شُمو کشمکش هایِ سخت ره قد رَنجِها تَحْمَل کدید، ^{۳۳} بعضی وختا دَ پیشِ رُویِ مَرْدَمِ بے اَبْرُو و آزار-و-اَذِیتِ موشدِید و بعضی وختا یارِ کسایِ موشدِید که اونا گِرِفْتارِ امزی رقم

بدرفتاری بُود. ^{۳۴} شُمو قد بَنَدی ها همدَرَدی مُوکدِید و غارتِ شُدونِ مالِ خُو ره دَ خوشی
قَبُولِ مُوکدِید، چُون شُمو مُوفامِیدِید که شُمو دَ عالمِ باله مالِ خُوبتَر و دایمی دَرِید. ^{۳۵} پس
اِطْمینانِ خُو ره از دِست نَدِید، چراکه اَجْر شِی بُزُرگ آسْتِه. ^{۳۶} بَلدِه شُمو لَازِم آسْتِه که صَبْر
کُنِید تا خاست-و-اِرادِه خُدا ره دَ جای اُورده وعده ره دَ دِست بَیرِید. ^{۳۷} اُمُو رَقْم که نِوِشته
یِه:

”چُون بعد از یگ وختِ کم،

اُمُو که اَمَدنی آسْتِه، مییه و ناوخت نَمُوکْنِه.

^{۳۸} لیکن شخصِ عادِل مه دَ وسیله ایمانِ زندگی مُوکْنِه،

و اگه کس پس بَگَرده، جان مه ازُو خوش نَمُوشِه.”

^{۳۹} مگم مو از جُمْلِه ازُو کسا نیستی که پس میگرده و از بَین موره، بَلکِه از جُمْلِه کسای
آستی که ایمان دَرِه تا جانِ ازوا نِجات پَیدا کُنِه.

معنی و قدرتِ ایمان

۱) ایمان، اعتماد دشتو د چیزای آسته که دزوا امید دری و عقیده دشتو د چیزای که نمینگری. ^۲ چون د وسیله ایمان کله کلونای مو تعریف-و-توصیف شد.

۳) د وسیله ایمان مو موفامی که عالم ها د وسیله کلام خدا شکل گرفته بطوری که چیزای که دیده موشه، از چیزای که دیده نموشه د وجود آمده.

۴) د وسیله ایمان، هابیل یگ قربانی خوبتر از قربانی قائن د خدا تقدیم کد و بخاطر امزی کار شی شاهدی دده شد که او عادل آسته؛ خدا خود شی د باره هدیه های ازو شاهدی دد. باوجود که او مُرده، و له هنوز د وسیله ایمان توره موگیه.

۵) د وسیله ایمان، خنوخ د عالم باله برده شد تا مرگ ره ننگره؛ او غیب شد، چراکه خدا او ره پیش خو بُرد. چون پیش ازی که او برده شنه، د باره ازو شاهدی دده شد که او رضای خدا ره حاصل کده. ^۶ و بدون ایمان امکان ندره که رضای خدا حاصل شنه، چون هر کسی که نزدیک خدا مییه باید ایمان دشته بشه که او وجود دره و او کسای ره اجر میدیه که د طلب ازو آسته.

۷) د وسیله ایمان، نوح وختی از جانب خدا د باره چیزای که تا او غیت دیده نشد خبردار

شُد، اُو قَدْ خُدا تَرْسِي إِطَاعَتِ كَدِه يِگ كِشْتِي جُور كَد تَا خَانَوَار خُو رِه نِجَات بَدِيه. دَ امزِي رَقْم اُو دُنْيَا رِه مَحْكُوم كَد وَاز طَرِيقِ اِيْمَانِ عَادِلِ حِسَابِ شُد.

^۸ دَ وَسِيْلَه اِيْمَانِ، اِبْرَاهِيْمِ وَخْتِيكِه كُوي شُد، إِطَاعَتِ كَد وَا سُونِ امزُو جَاي رَفْتِ كِه اُو رِه دَ اَيْنِدِه دَ عِنْوَانِ مِيرَاثِ دَ دِسْتِ مِيُورِد. بَاوْجُودِ كِه اُو نَمِيْدَنْسْتِ كُجَا مَوْرِه، اُو حَرَكْتِ كَد. ^۹ وَا دَ وَسِيْلَه اِيْمَانِ اُو دَ سِرْزَمِيْنِ وَعَدِه شُدِه زَنْدَگِي كَد. اُو مِثْلِ كِه دَ يِگِ سِرْزَمِيْنِ بِيْگْنِه زَنْدَگِي كُنِه دَ خِيْمِه هَا زَنْدَگِي كَد، رَقْمِ اَزُو اِسْحَاقِ وَا يَعْقُوبِ اَم كِه قَدْ اَزُو قَتِي وَا رِثِ امزُو وَعَدِه بُوْدِ دَ خِيْمِه هَا زَنْدَگِي كَد. ^{۱۰} چُونِ اُو چِيْمِ دَ رَاهِ شَارِي بُوْدِ كِه تَا دَوِ دَشْتِ، شَارِي كِه اُسْتَاكَا رِ وَا اَبَا دَاگَرِ شِي خُدا اَسْتِه.

^{۱۱} دَ وَسِيْلَه اِيْمَانِ، سَا رِه كِه سَنْدِه بُوْدِ تَوَانَايِي اَزِي رِه پِيْدَا كَد كِه شِكَا مَتْوِ شُنِه، بَاوْجُودِ كِه عُمُرِ شِي تِيْرِ شُدُد؛ چِرَا كِه اُو وَعَدِه دِهْنِدِه رِه صَادِقِ-و-وَفَا دَا رِ حِسَابِ كَد. ^{۱۲} امزِي خَا طْرِ اَزِ يِگِ مَرْدِ كِه مِثْلِ مَرْدِه بُوْدِ، نَسْلِ دَ وُجُودِ اَمْدِ، مِثْلِ سِتَا رِه هَايِ اَسْمُو كَلُو وَا رَقْمِ رِيْگَايِ لَبِ دَرِيَا بِيْ حِسَابِ.

^{۱۳} پِگِ امزِيَا دَ اِيْمَانِ فَوْتِ كَد بَدُونِ اَزِي كِه وَعَدِه هَا رِه دَ دِسْتِ بِيْرِه، بَلَكِه اُونَا رِه اَزِ دُورِ دِيْدِ وَا خُوشِ اَمِيْدِ دِ كُفْت. اُونَا اِقْرَارِ كَد كِه دَ رُويِ زَمِي بِيْگْنِه وَا مُسَا فِرِ بُوْدِ، ^{۱۴} چُونِ كَسَايِ كِه اَمِي رَقْمِ تَوْرِه مُوْگِيَه مَعْلُومِدَا رِ مُوْنِه كِه دَ جُسْتُجُويِ يِگِ وَا طَنْ اَسْتِه. ^{۱۵} اِگِه اُونَا دَ بَا رِه سِرْزَمِيْنِي فِكْرِ مُوْكَدِ كِه اَزِ اُونَجِي بُرِ شُدُد، اُونَا فَرْصْتِ دَشْتِ كِه پَسِ بَوْرِه. ^{۱۶} مِگَم

معلوماتدار آسته که اونا د آرزوی یگ سرزمین خوتتر بود، یعنی سرزمین آسمانی. امزی خاطر خدا شرم شی نمیه که خدای ازوا گفته شنه، چون او بلده ازوا یگ شار آماده کده.

^{۱۷} د وسیله ایمان، ابراهیم وختیکه آزمایش شد، اسحاق ره د عنوان قربانی تقدیم کد؛ او کسی که وعده ها ره قبول کدد، حاضر شد که یگانه باچه خو ره قربانی کنه، ^{۱۸} اموره که د باره شی د ابراهیم گفته شد: ”از اسحاق نسل تو د نام تو کوی موشه.“ ^{۱۹} ابراهیم پی بردد که خدا میتنه حتی از مرده ها انسان ره زنده کنه؛ د یگ حساب ابراهیم ام او ره دوباره د دست آورد.

^{۲۰} د وسیله ایمان، اسحاق یعقوب و عیسو ره د باره کارای آینده برکت دد.

^{۲۱} د وسیله ایمان، یعقوب د وخت مردون خو، هر کدم بچکیچای یوسف ره برکت دد و د حالیکه د بالنه حصه تیاق خو تکیه کدد خدا ره عبادت کد.

^{۲۲} د وسیله ایمان، یوسف د آخر عمر خو د باره بر شدون بنی اسرائیل از مصر توره گفت و د باره استغونای خو هدایت دد.

^{۲۳} د وسیله ایمان، آته-و-آبه موسی او ره بعد از تولد شی بلده سه ماه تاشه کد، چون اونا دید که او یگ نلغه نوربند بود؛ و اونا از حکم پادشاه ترس نخورد. ^{۲۴} د وسیله ایمان،

مُوسَىٰ وَخَتِيكَةً كَثَّةً شُدْ، قَبُولِ نَكَدِ كِه بَاچِه دُخْتِرِ فِرْعَوْنَ كُفْتِه شُنِه. ^{۲۵} اُو آزار-و-اَدِيْتِ شُدُو
قَد قَوْمِ خُدَا رِه پِيْشِ دَنِسْتِ نِسْبَتِ دَزِي كِه اَز خُوشِي هَايِ كُناهِ بَلَدِه يِگِ وختِ كَمِ لِدَتِ
بُرِه. ^{۲۶} اُو رَسُوَايِي بِخَاطِرِ مَسِيْحِ رِه كِنِجِ بَا رَزِيْشْتَرِ دَنِسْتِ نِسْبَتِ دَ مَالِ-و-دَوْلَتِ مِصْرِ،
چِرَاكِه اُو دَ اَجْرِ عَالَمِ آيِنْدِه چِيْمِ دُوخْتُد. ^{۲۷} دَ وَسِيْلِه اِيْمَانِ، اُو مِصْرِ رِه اِيْلِه كَدِ و اَز قَارِ-و-
غَضَبِ پَادِشَاهِ تَرَسِ نَخُورِد، چُونِ اُو مِثْلِ كِه خُدَايِ نَادِيْدِه رِه دِيْدِه بَشِه، اُسْتُوَارِ مَنَد. ^{۲۸} دَ
وَسِيْلِه اِيْمَانِ، اُو عِيْدِ پِصْحِ و پَاشِ دَدُونِ خُونِ رِه دَ جَايِ اُورْدِ تَا نَابُودِ كُنِنْدِه اَوْلِبَارِي هَا دَ بَلِه
اَوْلِبَارِي هَايِ اِسْرَائِيْلِ دِسْتِ بَالِه نَكْنِه.

^{۲۹} دَ وَسِيْلِه اِيْمَانِ، قَوْمِ اَز دَرِيَايِ سُرْحِ تِيْرِ شُدْ، مِثْلِ كِه اَز زَمِيْنِ خُشْكِ تِيْرِ شُنِه، مِگَمِ
وختِي مِصْرِي هَا قَصْدِ كَدِ كِه تِيْرِ شُنِه، اُونَا غَرَقِ شُدْ.

^{۳۰} دَ وَسِيْلِه اِيْمَانِ، دِيُوَالَايِ شَارِ اَرِيْحَا بَعْدِ اَزِي كِه لَشْكِرِ اِسْرَائِيْلِ هَفْتِ رُوزِ دَ دَوْرِ شِي
كُشْتِ، چِيْپِه شُدْ. ^{۳۱} دَ وَسِيْلِه اِيْمَانِ، رَاْحَابِ فَاْحِشِه قَدِ مَرْدُمَايِ نَاْفَرْمَانِ كُشْتِه نَشُدْ، چِرَاكِه
اُو اَز جَاْسُوسَا دَ صُلْحِ-و-سَلَامَتِي پَذِيْرَايِي كَدُدْ.

^{۳۲} دِيْگِه چِيْزِ خِيْلِ بُوْگَمِ؟ چُونِ وختِ نِيْسْتِه كِه دَ بَارِه جَدْعُونِ، بَارَاقِ، سَامَسُونِ، يِفْتَاْحِ،
دَاوُودِ، سَمُوئِيْلِ و اَنْبِيَا تُوْرِه بُوْگَمِ، ^{۳۳} دَ بَارِه كَسَايِ كِه دَ وَسِيْلِه اِيْمَانِ، مَمْلَكَتِ هَا رِه
تَصْرُفِ كَدِ، عَدَالَتِ رِه بَرَقَرَارِ كَدِ، وَعَدِه هَا رِه دَ دِسْتِ اُورْدِ، دَانِ شِيْرِ هَا رِه بَسْتِه كَدِ،
^{۳۴} اَتِشِ سِرْكَشِ رِه كُْلِ كَدِ، اَز دَمِ شَمَشِيْرِنِجَاتِ پِيْدَا كَدِ، اَز ضَعْفِ-و-نَاْتُوَانِي قُوْتِ پِيْدَا

کد، دَ جنگ دِلاوَر شُد و لشکرای بیگنه ره تار-و-مار کد. ^{۳۵} خاتونو مُرده های خُو ره
 دُوباره زنده پَیدا کد. لیکن دِیگرو شِکنجه-و-عذاب شُد، مگم ایله شُدو ره قَبول نکد تا
 دُوباره-زنده-شُدون خُو بتر ره دَ دِست بیره. ^{۳۶} بعضی کسای دِیگه تَوَسَطِ ریشخند شُدو،
 قَمچی خوردو و حتی دَ وَسِیلَه زنجیرا و بَندی شُدو آزمایش شُد. ^{۳۷} اونا سنگسار شُد و قد
 آره دُو پاره شُد و قد شمشیر کُشته شُد. اونا پوستای گوسپو و بَز ره دَ جان خُو کده گشت-
 و-گُذار مُوکد، بیچاره، ستم دِیده و آزار-و-اَذیت شُدو بُود. ^{۳۸} امیا که دُنیا لایقِ ازیا ره
 نَدشت دَ بیابونا، کوه ها، غار ها و سُولاخای زمی تیت پَرَک شُد. ^{۳۹} باوجودِ که پگِ امزیا
 بخاطرِ ایمان خُو تعریف-و-تَوَصِیف شُد، مگم چیزی وعده شُدو ره دَ دِست نُوَرِد، ^{۴۰} چراکه
 خُدا یگ چیزی خُو بتر بَلدِه ازمو پیش بینی کُدد، تا اونا بَدونِ ازمو کامل نَشْنه.

تَحْمَل و بُردباری

۱۲ پس آلی که امی رقم یگ جَم کُنه شاهدا دَ گرد مو جم شُدو، بَیید که هر بارِ
 اِضافی و گُناهی ره که دَ آسانی دَ گرد مو پیچ مُو خوره از خود دُور کُنی و قد صبر-و-
 حَوصِلَه دَ مُسابقَه که پیش رُوی مو قرار گِرِفته، بَدوی ^۲ و نظر خُو ره سُون عیسی که
 بُنیانگُذار و کامل کُننده ایمان مو آسته بگیری، چراکه او بخاطرِ خوشی که پیش رُوی شی
 قرار دده شُد، مَرگ دَ بَلَه صلیب ره تَحْمَل کده رَسوایی شی ره نادیده گِرِفْت و دَ دِستِ
 راستِ تختِ خُدا شِشت. ^۳ دَ باره ازو که امی رقم مُخالِفْت ره از طرفِ گُناهکارا دَ صِد خُو

تَحْمَلْ كَد فِكْر كُنَيْد تَا مَنده و دِلْسرد نَشْنِيد.

دَ مُبَارزِه خُو دَ ضِدِ گُناه، شُمو هِنوز تَا حدی رِه مُقاوِمَت نَكْدِيد كِه خُون خُو رِه پَریزنِيد.

و شُمو اُمُو نَصِيحَتِ خُداوند رِه پُرْمُشت كَدِيد كِه شُمو رِه «بچكِيچاي خُو» مُوگِيه،

”باچه مه، اصلاح-و-تربيه خُداوند رِه خار-و-حقير حِساب نَكُو

و غِيْتِيكِه تُو رِه سرزَنش مُونه دِلْسرد نَشُو،

چُون خُداوند كَساي رِه كِه دوست دَرِه، اصلاح-و-تربيه مُونه

و هر باچه رِه كِه مَوْرِدِ قَبُول شِي اَسْتِه، قَمچِي مِيزنِه.”

سختی ها رِه بخاطرِ اصلاح-و-تربيه خُو تَحْمَلْ كُنِيد. خُدا قَد شُمو رِقْمِ باچه های خُو رفتار

مُوكْنِه، چُون كُدم باچه اَسْتِه كِه اَتِه شِي اُو رِه اصلاح-و-تربيه نَكْنِه؟^۸ لِيكِن اگِه شُمو

اصلاح-و-تربيه نَشْنِيد رِقْمِي كِه پِگِ بچكِيچا دَ اصلاح شُدو شَرِيكِ اَسْتِه، اوخته شُمو

حرامزاده ها اَسْتِيد نَه باچه ها.^۹ علاوه ازی، مو اَتِه های جِسْمَانِي دَشْتِي كِه مو رِه اصلاح-

و-تربيه مُوكْد و مو اُونَا رِه اِحْتِرَام مُوكْدِي. پس چِيَقَس كَلوْتَرِ بايد از اَتِه روحَانِي خُو

اِطَاعَتِ كُنِي تَا زِنْدِه بُمْنِي؟^{۱۰} اَتِه های مو بَلْدِه يِگِ وختِ كَم مو رِه اصلاح-و-تربيه كَد،

اُمُو رِقْمِ كِه دَزوا خُوب معلُوم شُد، مِگَم خُدا مو رِه بخاطرِ فَايِدِه مو اصلاح-و-تربيه مُونه تَا

دَ قُدُوسِيَّتِ ازُو شَرِيكِ شُنِي. ^{۱۱} هر اِصْلَاح-و-تَرِيه دَ غَيْتِيكِه اِنْجَام مُوشِه دَرْدَاوَر اَسْتِه، نَه خوشايند؛ مگم پسانتر دَ امزو كساي كه دَ وسيله شي تَرِيه شُدِه، ثَمَرِ اَرَامْبَخْشِ عَدَالْتِ مِيدِيه.

^{۱۲} امزي خاطر دِستاي ضَعِيفِ و زانُوهاي سُسْتِ خُو ره قَوِي كُنِيد. ^{۱۳} و بَلَدِه پايایِ خُو راه هاي راست جور كُنِيد تا كسي كه لَنگِ اَسْتِه از راه بُر نَشْنِه، بَلَكِه شفا پَيِدا كُنِه.

باخبر كدو دَ باره پس رفتو سُونِ كُناه

^{۱۴} دُمبالِ صُلْحِ-و-صفا قد پگِ مَرْدُمِ بَشِيدِ و بَلَدِه مُقَدَّسِ شُدو كوششِ كُنِيد كه بَدُونِ ازِي هيچ كس مولا ره نَمِينِگرِه. ^{۱۵} هُوشِ خُو ره بَگِيرِيد كه هيچ كس دَ مِينَكَلِ شُمُو از فَيِضِ خُدا مَحْرُومِ نَشْنِه و هيچ ريشه تلخ كنه شُدِه بَاعِثِ رَنجِ-و-مُشْكِلَاتِ نَشْنِه و دَ وسيله شي غَدْرِ كِسا اَلْوَدِه نَشْنِه. ^{۱۶} تُوخِ كُنِيد كه هيچ كس فاسِقِ و بے حَيْثِيَّتِ نَشْنِه، رَقْمِ عَيْسُو كه حَقِ اوْلُبَارِي خُو ره دَ يِگِ وخت نان سَوَدَا كَد، ^{۱۷} چُونِ شُمُو مِيدِينِيد كه بعد ازُو ام او خاست كه صَاحِبِ بَرَكْتِ شُنِه، مگم رَدِ شُد، چراكه راهِ پس گشت بَلَدِه شي نَبُود، باو جُودِ كه قد او دِيدِه دَ جُسْتُجَوِي شي بُوَد.

^{۱۸} شُمُو نَزْدِيكِ كوهي نَمَدِيد كه كس بَتْنِه دَزُو دِست بَزْنِه، كوهي كه اَلَنگِه اَتِشِ، تَرِيكِي، تِيرِگِي، بادِ شَدِيدِ ^{۱۹} و صَدَايِ شِيپُورِ دَشْتِه بَشِه و آوازِ كَلَامِي كه شِنُونَدِه ها زاري كد كه

دیگه قد ازوا توره گفته نشنه. ^{۲۰} - چُون اونا تاب امزو حکم ره اُورده نَتَنِست که گفته

شُدُد: ”حتی اگه یگ حیوان ام د کوه دُکه بُخوره، اُو باید سنگسار شُنه.“ ^{۲۱} اُمُو مَنظَره د

اندازه ترسناک بُود که مُوسی گُفت: ”ما از ترس میلرُزم.“ ^{۲۲} د حقیقت شُمو نزدیک

کوه صهیون که شار خُدای زنده آسته اَمَدید، یعنی د اورشلیم آسمانی و د مجلسِ ملایکه

های بے حساب، ^{۲۳} د جماعتِ اولباری های که نام های ازوا د عالمِ باله نوشته شده، د پیش

خُدای که قاضی پگ آسته، د پیش ارواحِ مردُمای عادل که کامل شده، ^{۲۴} د حُضُورِ عیسی

واسطه عهدِ نو و د پیش خُونِ پاش دده شده که از خُونِ هابیل کده توره خُوبترِ مُوگیه.

^{۲۵} تُوخ کُنید که امزو که توره مُوگیه رُوی گردو نَشْنید، چُون اگه کسای که امزو که د رُوی

زمی توره گُفت رُوی گردو شُد و دُوتا نَتَنِست، پس مو چطور میتنی دُوتا کُنی اگه امزو که

از آسمو توره مُوگیه رُوی گردو شُنی؟ ^{۲۶} د اُو غیت آوازِ ازو زمی ره تکان دد، مگم آلی اُو

وعده کده که ”ما یگ دفعه دیگه نه تنها زمی ره، بلکه آسمو ره ام تکان میدیم.“

^{۲۷} امی عبارت «یگ دفعه دیگه» سُون از بین رفتون چیزای اشاره مونه که تکان‌پدیز آسته

-- یعنی چیزای که خَلق شده -- تا چیزای که تکان‌ناپدیز آسته، باقی بُمنه. ^{۲۸} پس، ازی که

مو پادشاهی تکان‌ناپدیر ره د دست میری، بید که شُکرگُزاری کُنی و خُدا ره قد ترس و

احترام بطُوری عبادت کُنی که قابلِ قبولِ ازو بشه، ^{۲۹} چُون خُدای مو آتشی آسته که

مُوسوزنه.

بیلید که مُحَبَّتِ پُرادرانه شُمو برقرار بَشه. ^۲ دَ یاد شُمو بَشه که از بیگنه گو

مِهمون نَوازی کُنید، چراکه امزی طَریق بعضی مردُم نافامیده از ملایکه ها مِهمون نَوازی

کده. ^۳ بَندی ها ره دَ یاد خُو بیرید مِثِلِ که بُوگی شُمو ام قد ازوا بَندی اَسْتید؛ کسای ره که

آزار-و-اَذیت موشه دَ یاد خُو بیرید، رقی می که بُوگی خودون شُمو آزار-و-اَذیت موشید.

^۴ رابطه زَن-و-شویی باید دَ وسیله پگ اِحترام شُنه و جاگه شی دُور از ناپاکی بَشه، چراکه

خُدا آدمای فاسِق و زِناکار ره قضاوت مونه. ^۵ زندگی خُو ره از پُولدوستی دُور نگاه کُنید و

دَ چیزی که دَرید قِناعت کُنید، چراکه خُدا گفته: "تُو ره هرگز ایله نَمیدم و تنها نَمیلُم."

^۶ پس مو قد اطمینان مُوگی:

"خُداوند مَدَدگار مه اَسته، ما ترس نَموخورُم.

انسان دَ خِلاف مه چیز کار میتنه؟"

^۷ رهبرای خُو ره دَ یاد خُو بیرید، اُمُو کسای ره که کلامِ خُدا ره دَز شُمو بیان کد؛ دَ باره

نتیجه زندگی ازوا فکر کُنید و از ایمان ازوا سرمشق بگیریید. ^۸ عیسیٰ مسیح دِیروز، امروز

و تا اَبَد اُمُو اَسته. ^۹ دَ وسیله تعلیمای مُختَلِف و بیگنه هر طرف بُرده نشنید، چُون بلده دِل

های مو بهتر اَسته که دَ وسیله فیضِ خُدا قوی شُنه، نه دَ وسیله مُقَررات دَ باره خوراک ها

که بلده اجرا کونده ها کدم فايده نرسند. ^{۱۰} مویگ قربانگاه دری که خدمتگاری خیمه مقدس حق ندره که از قربانی ازو بخوره. ^{۱۱} چراکه جسدای امزو حیوانای که پیشوای بزرگ خون ازوا ره د عنوان قربانی گناه د جایگاه مقدس موبره، د برون خیمه گاه سوختنده موشه. ^{۱۲} امزی خاطر عیسی ام د برون درگه شار رنج-و-عذاب کشید تا قوم ره قد خون خود خو تقدیس کنه. ^{۱۳} پس، بیید که د برون خیمه گاه د پیش ازو بوری و امو رسوایی ره تحمّل کنی که او دید. ^{۱۴} چون د اینجی مو شار دایمی ندری، بلکه چیم د راه شاری آستی که آمدنی یه. ^{۱۵} آلی بیید که د وسیله عیسی دوامدار قربانی حمد-و-ثنا ره د خدا تقدیم کنی، یعنی ثمر لب های خو ره که نام ازو ره اقرار موکنه. ^{۱۶} انجام ددون کار نیک و خیرخاهی ره از یاد خو نبرید، چون خدا امزی رقم قربانی ها خوش موشه. ^{۱۷} از رهبرای خو اطاعت کنید و تابع ازوا بشید، چراکه اونا از جانای شمو نگاهوانی مونه و د حضور خدا حساب ده آسته. پس بیید که اونا ای کار ره قد خوشی انجام بدیه نه قد آه-و-نال، چون آه-و-نال ازوا بلده شمو فايده مند نییه.

^{۱۸} بلده مو دعا کنید، چون مو مطمئن آستی که وجدان پاک دری و میخاهی که د تمام کارا صادقانه رفتار کنی. ^{۱۹} ما د تاکید کلو از شمو خاهش مونم که دعا کنید تا ما زودتر دوباره د پیش شمو آمده بتتم. ^{۲۰} خدای صلح-و-سلامتی که چوپون بزرگ گوسپندو، یعنی مولای مو عیسی ره د وسیله خون عهد ابدی از مرده ها دوباره زنده کد، ^{۲۱} شمو ره قد هر چیز خوب مجهز کنه تا شمو خاست-و-اراده ازو ره د جای بیرید. او هر چیزی ره که د نظر

شى خُوب معلُوم مُوشه دَ وَسِيْلَه عيسَى مسيح دَ وُجُود مو انجام بديه. بزرگى-و-جلال تا
آبد ازو باد. آمين.

^{۲۲} آى برارو، از شمو خواهش مونم كه اى توره نصيحت آميز مَره تَحْمَل كُنيد، چُون ما بَلَدَه
شمو بطورِ مُختَصِر نويشته كدم. ^{۲۳} ما ميخاييم شمو پى بريد كه برار مو تيموتائوس از بند
آزاد شده. اگه او زود بيه، ما قد ازو قتي دَ ديدون شمو مييم.

^{۲۴} تمام رهبراي خُو و پگِ مُقَدَّسِين ره سلام بگيد. ايمانداراي كه از ايتاليا آسته دز شمو
سلام موكيه.

^{۲۵} فيض خُدا نصيبِ پگِ شمو شنه. آمين.